04/04/2021

Епископ Јоаникије: Крст Христов постао је знак не само Његовог распећа, него и побједе над смрћу

Његово преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки и администратор Митрополије црногорско-приморске г. Јоаникије служио је са свештенством, на Крстопоклону недјељу, 4. априла 2021. Свету архијерејску литургију, у Храму Светог архангела Михаила у Андријевици.

У архипастирској бесједи Преосвећени Епископ Јоаникије је казао да је Крстопоклона недјеља, трећа недјеља Часног поста, негдје на средини првих 40 дана Васкршњег поста, који су припрема за Велику недјељу страдања Христових, Његовог распећа, смрти на крсту и погребења.

„Тако је Господ устројавао наше спасење да би нам својом побједом над смрћу, својим Васкрсењем, дао спасење, да би нас учинио учесницима Његове побједе над смрћу. Тако то и схватамо, тако доживљавамо, ако смо заједно са Христом у Његовим страдањима, бићемо заједно и у Његовом васкрсењу. Сараспињемо се и саваскрсавамо са Њим, а то је све у знаку Часног Крста“, рекао је Владика Јоаникије.

Додао је да крст има два правца: вертикални, који је претежнији и овај хоризонтални.

„Та два правца су спојена. Хоризонтални представља наш овоземаљски живот, а вертикални указује на божанску страну нашег живота. Човјек није биће као остала створења на земљи, него је боголик и има могућност да Бога живога смјести у себе, да прими Божју истину, Божју свјетлост и правду, милост, љубав, радост, да доживи божанску бесмртност“, казао је Владика, истакавши да нам је Господ ту бесмртност дао својим Крстом.

„Обезбједио нам је спасење и вјечни живот својим страдањем, примивши наше гријехе на себе, да нас тако ослободи од сваког гријеха. Можемо у овоземаљском животу наћи неке блиједе слике тога. Тамо гдје је велика љубав међу људима, догађало се да неко направи неки тежак гријех и да тиме заслужи смрт, а јави се његов пријатељ који хоће да прими казну за њега“.

„Било је у нашем народу таквих појава, нарочито, у вријеме аустроугарске окупације. Треба да се сјетимо тих страшних, ужасних догађаја и дана из наше историје, да Аустроугари окупатори осуде неког младића на смрт, а јави се његов отац, стриц или неко од ближњих да он да своју главу и буде стријељан, објешен како би млад човјек био ослобођен, бивало је и прихватали су то као милост окупатора“, навео је Његово преосвештенство.

А Господ Исус Христос, по ријечима Епископа Јоаникија, жртвовао се за све, не само за једног човјека, Његова жртва је свим људима донијела слободу и нови живот.

„Жртвовао се на крсту, излио своју живоносну крв којом је обновио нашу, гријехом заражену људску природу, дао нам слободу од гријеха, својом смрћу је смрт уништио. Велика тајна, а то је све потврдио својим Васкрсењем. Цијело Јеванђеље, све што је Господ говорио, чинио, што је претрпио у овом свијету свој смисао добија у Његовом васкрсењу, у Његовој побједи над смрћу, тако да је Крст Христов постао знак не само Његовог распећа, него и

Његове побједе над смрћу, али и наше побједе са Њим, јер нас је учинио учесницима своје побједе“, нагласио је Владика.

Он је навео да се, на Крстопоклону недјељу, сабирају у храму Светог архангела Михаила у Андријевици, са посебним разлогом.
„Први разлог – зато што је велики празник, који празнује цијела васељена. Сви се клањамо Крсту Христовом и пјевамо Његовом васкрсењу. Али, овдје се догодило и једно чудо, пројављено преко крста, који је донесен из светог града Јерусалима, а који је освећен на гробу Господњем, 2009. на Чисти понедељак, промироточио је овај Часни крст светим миром и сва је црква замирисала. Није точио миром само један дан, него цијело вријеме поста и послије празника Васкрсења, све до Спасовдана, Тројчиндана и послије, понекад. То је била посебна милост и знак нашем народу у тешким временима да не посустане“, истакао је Епископ будимљанско-никшићки Јоаникије, поручивши да је у нашим костима запис наших предака да се никада не предајемо, упркос искушењима и тешкоћама.

„Да останемо вјерни својој Цркви, Светињама, прецима, мученицима, да увијек будемо са њима. Дубље гледано то значи да увијек будемо са Христом, Који је глава Цркве, Који нас обједињује, сабира, даје нам снагу. То се показало и у нашој борби за Светиње, за одбрану Светиња, за одбрану наше вјере, одбрану части и образа. Тако је било, сад је неко друго вријеме. Не можемо бити задовољни, али не треба да губимо наду.

Ако добро радимо, Богу служимо, ближње своје волимо и знамо да праштамо, да се миримо, ту је Божја милост и правда која ће нас све препородити, обасјати, сјединити и упутити на прави, истинити пут Божји“, закључио је Епископ будимљанско-никшићки г. Јоаникије.

— Извор: Епархија будимљанско-никшићка / mitropolija.com